

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»

۱. خانواده‌های معظم و مکرم شهیدان دوران دفاع مقدس و شهیدان انقلاب. تا ابد این ملت مدیون فرزندان شما است. چون هر چه این ملت در این سالها به دست آورده است، عزت این ملت، امنیت این ملت، پیشرفت این ملت، همه و همه مدیون این جوانهای عزیزی است که دل از خانه و خانواده و پدر و مادر و همسر و فرزند و مانند اینها کردند و رفتند سینه سپر کردند در مقابل دشمن؛ آن هم دشمنی که همه‌ی دنیا در مقابل ما، آن روز از او حمایت می کردند؛ هم غرب، هم شرق، هم ارتجاع منطقه، همه و همه از این دشمن خبیث بعثی ما حمایت می کردند. (۹۶/۱۰/۱۲)

۲. اگر جوانهای دلاور و شجاع و فداکاری مثل جوانهای شما وجود نداشتند که بروند و خودشان را مثل یک سپری، مثل یک سدی در مقابل دشمن قرار بدهند، این دشمن پایش به داخل کشور می کشید و می رسید و به هیچ چیزی رحم نمی کرد. (۹۶/۱۰/۱۲)

۳. شما الان ببینید در شمال آفریقا، در بعضی از کشورهای منطقه‌ی غرب آسیا چه خبر است؛ آنچه در ایران با حضور بعثی‌ها اتفاق می افتاد، ده برابر بدتر از آن چیزی بود که امروز در لیبی هست، چند سال در سوریه بود، مدتها در عراق بود و از این قبیل. چه کسی مانع شد؟ چه کسی جلوی این خسارت عظیم تاریخی و ملی را گرفت؟ جوانهای شما، همین شهداء. (۹۶/۱۰/۱۲)

۴. به نظر من ارزش خانواده‌های شهدا - این پدری که سه شهید را از دست داده، مادری که سه شهید را از دست داده، بعضی‌ها سه شهید، بعضی دو شهید، بعضی‌ها پنج شهید یا بیشتر - کمتر از ارزش آن شهدا نیست. آن شهید، جوان بود، احساسات بود، حماسه داشت، رفت جلو؛ این پدر و مادر، این دسته‌گل را تربیت کرده بودند، زحمت کشیده بودند، بزرگ کرده بودند، به این حد رسانده بودند، جلوی چشمشان رفت و جسدش برگشت، گاهی جسدش هم برنگشت! شجاعت پدرها و مادرها و فداکاری پدرها و مادرها به نظر من کمتر از جوانهایشان نیست و من مکرر به خانواده‌ی شهدا میگویم که خدا سایه‌ی خانواده‌ی شهدا را از سر این ملت کم نکند. خانواده‌ی شهدا خیلی حق دارند، خیلی برای این کشور ارزش دارند؛ شهدای عزیز هم که واقعاً همین جور؛ حالا جایگاهشان پیش خدای متعال که به جای خود، اما تأثیرشان در کشور و وجودشان در کشور هم یک مسئله‌ی بسیار مهمی است. (۹۶/۱۰/۱۲)

۵. آن چیزی که می تواند جلوی اعمال دشمنی را بگیرد، روح شجاعت و روح فداکاری و روح ایمان است که نمونه‌ی کاملش این بچه‌های شما بودند، این جوانهای شما بودند. و من اظهار ارادت به خانواده‌ی شهدا یک اظهار ارادت واقعی است. قدر شهید و خانواده‌ی شهید و پدر و مادر شهید و همسر شهید و فرزند شهید را می دانیم؛ می دانیم که اینها چه حق بزرگی به گردن کشور و انقلاب و نظام و تاریخ ما دارند. (۹۶/۱۰/۱۲)

۶. درباره‌ی خانواده‌ی شهداء من حرف زیاد دارم؛ زیاد هم حرف زده‌ام؛ حرفهای زیادی دارم درباره‌ی خانواده‌ی شهداء. مسئله‌ی خانواده‌ی شهداء فقط این نیست که یک شهید از آنها در راه حق به شهادت رسیده؛ صبر آنها خودش یک کوه بارزش است. همین که پدر شهید، مادر شهید، همسر شهید، فرزند شهید، صبر می کنند بر این مصیبت، خود این یک ارزش بسیار والایی است؛ بسیار والا. **أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ؛** شما باور می کنید که خدا بر شما صلوات بفرستد؟ خدا صلوات

بفرستد بر شما! شما که خانواده‌ی شهید هستید، وقتی صبر می‌کنید بر این مصیبت و شکر می‌کنید خدا را و تحمل می‌کنید و این را پای خدا حساب می‌کنید، این صبر شما موجب می‌شود که خدای عزوجل - که مالک ملک و ملکوت است، مالک عالم وجود است - بر شما صلوات بفرستد. اینها ارزش است؛ ما این مفاهیم را باید درست بفهمیم. این مفاهیم، نیروهای عجیبی در وجود ما ایجاد می‌کند، ما را آماده می‌کند برای خیلی کارهای بزرگ. (۹۶/۳/۲۸)

۷. شما که خانواده‌ی شهدا هستید، خودتان داغدارید و دستتان در کار است؛ من می‌خواهم این را عرض بکنم - این حرفها پخش می‌شود، گفته می‌شود تا مردم بدانند که این شهیدان ما چقدر دارند به این کشور خدمت می‌کنند - خدمت، فقط دادن آب و نان نیست؛ بالاتر از آب و نان، امنیت است؛ اینها دارند امنیت کشور را تأمین می‌کنند. در همه‌ی مرزهای کشور این جوری است؛ چه آنهایی که در خارج کشور در دفاع از حرم کار می‌کنند، چه آنهایی که در داخل شهرها و جاده‌ها برای امنیت کار می‌کنند، همه‌ی اینها حق حیات به گردن کشور دارند. (۹۶/۳/۲۸)

۸. قدر شهداء را باید بدانیم، قدر خانواده‌های شهداء را باید بدانیم. برادران عزیز، خواهران عزیز! هرکسی که سعی کند که یاد شهداء به فراموشی سپرده بشود، به این کشور خیانت کرده؛ هرکسی که سعی کند که به خانواده‌های شهدا اهانت بشود یا بی‌اعتنائی بشود یا مورد تعرض زبانی قرار بگیرند، به این کشور خیانت کرده؛ [چون] اینجا بحث نظام نیست، بحث کشور است؛ به کشور خیانت کرده. به شهداء باید احترام بگذارند و قدر آنها را بدانند؛ به خانواده‌ی شهدا باید احترام بگذارند و قدر آنها را بدانند؛ خود را زیر بار منت شهیدان بدانند. خب «زیر بار منت شهیدان» یعنی چه؟ یعنی زیر بار آن همسری که راضی می‌شود شوهرش برود در میدان جنگ به شهادت برسد؛ پس زیر بار [منت] آن خانم هم هستند؛ زیر بار منت آن پدر یا آن مادری که رضایت می‌دهد فرزندش برود [هم هستند]؛ زیر بار منت اینها قرار بگیرند و همه بدانند، اینها است که ارزشها را در کشورمان زنده می‌دارد. (۹۶/۳/۲۸)

۹. خدا ان شاء الله سایه‌ی شماها را کم نکند، سایه‌ی رزمندگان را کم نکند، سایه‌ی خانواده‌های شهداء را کم نکند. خانواده‌های شهداء گاهی می‌آیند اینجا پیش من؛ اصلاً زبان انسان قاصر است از اینکه این حالتی را که اینها دارند، توصیف کند. زن نسبتاً جوان که فرزند جوان‌تر از خودش رفته جبهه و در سوریه شهید شده، آمده و با یک شهامتی حرف می‌زند و با یک گذشتی حرف می‌زند! خب می‌دانید، حالا با وضع دوران دفاع مقدس هم فرق دارد؛ آنجا صدای توپ دشمن را همه می‌شنفتند، اینجا صدای توپ را فقط گوشه‌های شنوا می‌شنوند، همه نمی‌شنوند، درعین حال در یک چنین شرایطی، این مادر، این همسر، این پدر [جوانشان را می‌فرستند]. چند روز پیش از این، یک عده‌ای از آنها اینجا بودند؛ من اسم یک خانواده‌ای را آوردم، پدر خانواده [آمد]، دیدم یک مردی آمد جوان - خودش جوان بود، شاید مثلاً چهل و چند سال یا چهل و دو سه سال - این جوانش را، پسرش را [فرستاده بود]. گفتم پسر بزرگت بود؟ گفت بله. پسر بزرگ جوان مثل گل را فرستاده سوریه! اینها مهم است؛ چیزهای عجیبی است. این انقلاب یک چیز عجیبی است؛ حتی شماها هم که رفته‌اید در دلش و آن جور کار کرده‌اید، هنوز به آن اعماق و ریزه‌کاری‌هایش نرسیده‌اید؛ ما که بیشتر از شما نرسیده‌ایم؛ خیلی این انقلاب چیز عجیبی است. این برای اربابهای دنیا، حالاحالاها ددرسرها خواهد داشت؛ این اول کار است الان. زنده باشید. (۹۵/۱۰/۱۶)

۱۰. در بیست‌وپنجم آبان سال ۶۱ در یک روز اصفهانی‌ها حدود ۳۶۰ شهید را تشییع کردند؛ این چیز کوچکی نیست. حدود ۳۶۰ شهید در یک روز وارد اصفهان شدند و روی دست مردم تشییع شدند. شما جوانها نبودید، آن روزها را ندیدید، آن حماسه و

آن شور را ندیدید. چند روز بعد [هم] - اینکه عرض می‌کنیم تا آخر آبان، چون شاید هنوز به سی‌ام آبان نرسیده بود - ۲۵۰ شهید دیگر را وارد اصفهان کردند؛ باز مردم تشییع کردند، روی دست گرفتند و با استحکام، طاقت نشان دادند؛ خیلی طاقت می‌خواهد، خیلی ظرفیت می‌خواهد. ظرفیت روحی بالاتر است از ظرفیت جسمی و ظرفیت اجتماعی. اینکه مردم یک شهر بچه‌های خودشان را، جوانهای خودشان را، آن‌هم بهترین جوانها را، بر روی دستشان تشییع کنند و خم به ابرو نیاورند، خیلی مهم است. اینها را اگر در تاریخ نوشته بودند، در کتابها برای ما می‌خواندند، ما راحت باور نمی‌کردیم اما به چشم خودمان دیدیم. چطور طاقت آوردند؟ در همان روز و فردای آن روزی که حدود ۳۶۰ شهید تشییع شدند، جوانها صف کشیدند برای رفتن به جبهه و رفتند. دو لشکر قدر که در شهر اصفهان و شهرهای استان اصفهان بودند - لشکر امام حسین (علیه‌السلام) و لشکر نجف - دوباره پُر شد از جمعیت جوان مؤمن و فداکار. نه پدر و مادرها مانع شدند، نه جوانها تردید کردند. دوباره همان دو لشکر خط‌شکن که این ضایعه‌ی سنگین بر آنها وارد شده بود، پُر شد. در عملیات محرم بیشتر شهدا اصفهانی بودند؛ اصفهان این است. نباید بگذارید این فراموش بشود. (۹۵/۸/۲۶)

۱۱. شما خانواده‌های شهدا مظهر انقلاب اسلامی هستید و ما با دیدن شما عزیزان، روحیه‌ی مضاعف می‌گیریم. (۹۵/۶/۷)

۱۲. خانواده‌های معظم شهیدان که بدون مبالغه بقای انقلاب و امنیت کشور و پیشرفت کشور از هر جهتی مرهون صبر و استقامت خانواده‌های معظم و مرهون خون آن شهیدان عزیز است. (۹۵/۴/۵)

۱۳. خانواده‌های شهداء خیلی عزیزند. من همیشه عرض کرده‌ام که در سنگر مقدم دفاع از ارزشها و دفاع از انقلاب و دفاع از اسلام و دفاع از قرآن، شهیدان ما هستند و بلافاصله پشت سر اینها خانواده‌هایند؛ پدرها، مادرها، همسرها، فرزندان؛ این را باید قدر دانست. تأثیرات این شهادتها برای اسلام و مسلمین چیز کمی نیست. (۹۵/۴/۵)

۱۴. شماها که جانباز هستید، همین الان در حال مبارزه‌اید، همین حالا با همین جانبازی خودتان در واقع دارید جهاد می‌کنید. ... نکته مربوط به این خانمها است که از شما به‌عنوان همسر پذیرایی می‌کنند و پذیرای رنج شما هستند. بله، همان‌طور که این آقا در این شعر فشنگشان بیان کردند، این خانمها به‌معنای واقعی کلمه ایثارگرند؛ این ایثار است، ایثار بزرگی است؛ خدمت آنها ارزش خیلی بالایی دارد. رنج مریض‌داری از رنج مریضی اگر بیشتر نباشد، کمتر نیست. اینکه انسان یک جانباز را با مشکلاتش، با محدودیتهای جسمی‌اش پذیرایی کند، تروخسک کند، به حرف او گوش بدهد، در مقابل بی‌حوصلگی‌های طبیعی‌ای که جانباز ممکن است داشته باشد، بی‌حوصله نشود، خیلی اجر بالایی پیش خدای متعال دارد. من به خانمها - همسران شما جانبازان - می‌توانم این عرض را بکنم که خدای متعال مژده می‌دهد به شماها به‌خاطر عظمت این کاری که انجام می‌دهید؛ این واقعاً یک جهاد و یک حماسه است. (۹۴/۶/۲۹)

۱۵. نقش خانواده‌های محترم و عزیزی که حضور در آن منطقه [استان بوشهر یا بقیه‌ی استانهای ساحلی] را پذیرفته‌اند و در آنجا ساکن شده‌اند، نقش بسیار مهمی است؛ اگر خانواده‌ها با مردان خانواده همراه و همدل نباشند کارها پیش نمی‌رود. امروز خوشبختانه زنان کشور ما، بانوان کشور ما انگیزه‌هایی دارند بسیار روشن، صمیمی، آگاهانه؛ در همه‌ی دوره‌ی جنگ هم همین جور بود. بنده این توفیق را گاهی دارم که با خانواده‌های شهداء بنشینیم، صحبت کنیم؛ غالباً مادرهای شهدا اگر از پدران شهدا، پرنگیزه‌تر و پرشورتر نباشند، کمتر نیستند و در بسیاری از این موارد انگیزه‌ها و بصیرت‌هایشان بیشتر هم هست. اینها زنان جامعه‌ی ما هستند؛ این خیلی برای کشور ارزش محسوب می‌شود. (۹۴/۷/۱۵)

۱۶. کشور ما و ملت ما احتیاج دارد دشمن را بشناسد، عمق دشمنی را بفهمد. و احتیاج دارد به اینکه خود را آماده کند برای مواجهه. این مواجهه همیشه مواجهه‌ی سخت نیست، مواجهه‌ی در میدان جنگ نظامی نیست؛ دشوارتر از آن، مواجهه‌ی در میدان جنگ نرم است، در میدان فرهنگ است، در میدان سیاست است، در میدان زندگی اجتماعی است. ملت عزیز ایران، امروز به پیام شهیدان نیازمند است؛ احتیاج به این پیام دارد. ملت ما احتیاج دارد به این پیام امیدبخش، این پیام افشاگر، این پیام سرشار از ابتهاج معنوی و روحیه‌ی معنوی که شهدا به ما می دهند. و ملت، مدیون شهداء است و مدیون شما خانواده‌های شهداء است؛ همه مدیونیم. آن کسانی که این را کتمان کنند، آن کسانی که حاضر نیستند نام شهیدان به عظمت برده بشود و هر جا نام شهیدی برده بشود یا نام شهداء برده بشود و تجلیلی از شهداء بشود کأنه به آنها دارند زخم می زنند، اینها بیگانگان از مصالح این ملتند؛ اینها اجنبی‌اند؛ حالا شناسنامه [شان] ایرانی است اما در واقع اجنبی‌اند؛ اینها با ملت ایران یکترو و یکدل نیستند. (۹۴/۴/۶)

۱۷. این کتابهایی را که مربوط به زندگی شهداء است، بنده گاهی می خوانم؛ حقیقتاً درس‌دهنده است؛ بنده درس می گیرم، بنده روحیه می گیرم از خواندن این کتابها؛ نشان می دهد که اینها چه شخصیت‌هایی بودند، چه روحیاتی داشتند، چه عظمتی داشتند، چه خدمتی کردند با این ایثار خودشان؛ جان خودشان را کف دست گرفتند وارد میدان شدند. (۹۴/۴/۶)

۱۸. برکات شهدا خیلی زیاد است؛ یعنی واقعاً با این تعبیرات نمیشود حق شهیدان را ادا کرد؛ واقعاً نمی شود کاری را که آنها کردند، خدمتی را که آنها کردند اداء کرد. (۹۴/۴/۶)

۱۹. در این جلسه‌ی امروز ما خانواده‌هایی تشریف دارند که سه شهید داده‌اند، سه شهید یا بیشتر؛ تحمل از دست دادن پاره‌های جگر انسان و عزیزان انسان، این به زبان آسان است. خانواده‌هایی هستند که فقط دو پسر داشتند و همین دو پسر را در راه خدا در میدان دفاع مقدس تقدیم کردند؛ بانوانی در اینجا تشریف دارند که هم همسر خودشان و هم فرزند خودشان را در راه خدا دادند. اینها به زبان آسان است! ما در تاریخ صدر اسلام می خواندیم که در جنگ احد، بانویی سه پیکر شهید را سوار راحله‌ای کرده بود و از میدان احد می آورد مدینه؛ تعجب می کردیم که چطور چنین چیزی [ممکن است]! واقعاً به نظر انسان مثل افسانه می آمد؛ حالا در مقابل چشمان این واقعیت‌های افسانه‌گون و افسانه‌مانند را داریم می بینیم. با روحیه‌های بالا، با روحیه‌های خوب، روحیه‌هایی که می تواند افراد کم‌روحیه را هم مبتهج کند، روحیه بدهد، عزم آنها را تثبیت کند و تقویت بکند. و امروز کشور ما به این عزم راسخ احتیاج دارد. (۹۴/۴/۶)

۲۰. من تعجب می کنم چطور ممکن است کسی تصوّر کند که فیلم «شیار ۱۴۳» ضد ارزش یا ضد دفاع مقدس است؛ من نمی فهمم از کجای فیلم، این در می آید. بله، آن مادر به این در و آن در می زند برای اینکه یک نشان یا اثری از پسرش پیدا کند؛ این روشن است، این چیز کاملاً طبیعی‌ای است؛ اتفاقاً اهمیت ماجرای دفاع مقدس در همین است؛ مادر، با این هویت، با این تشخیص، با این احساس غیر قابل توصیف - که واقعاً احساس مادر نسبت به فرزند اصلاً قابل توصیف نیست و ماها که نمی توانیم مادر باشیم، اصلاً درک نمی کنیم عظمت این احساس را - با یک چنین احساسی این مادر، هم تحمل می کند هجرت فرزند خودش را به سوی جبهه‌های جنگ، هم تحمل می کند شهادت او را، هم افتخار می کند. ما در طول این هشت سال دفاع مقدس و بعد از آن، از مادران، گله نشنفتیم بلکه به‌عکس، مادرها را حماسی‌تر از بسیاری از پدرها یافتیم. من این توفیق را داشته‌ام که با بعضی از خانواده‌های شهداء روی فرششان، زیر سقفشان، بنشینم و صمیمانه با آنها حرف بزنم؛ تا الان ندیده‌ام

- هیچ یادم نمی‌آید، حتی یک مورد هم در بین شاید هزاران مورد - که مادری از شهادت فرزندش گله کرده باشد؛ نه، به‌عکس، مادرها افتخار می‌کنند، اظهار سربلندی می‌کنند، اظهار سرافرازی می‌کنند؛ این خیلی مهم است. این مادر با این احساسات مادرانه که برای فرزندش یک چنین فداکاری‌ای دارد و حاضر نمی‌شود که آن بچه مثلاً در محلّ کارش گرسنه بماند یا مانند اینها، در عین حال شهادت او را تحمّل می‌کند، هجرت او را تحمّل می‌کند، فراق او را تحمّل می‌کند و هیچ گله‌ای نمی‌کند، هیچ شکایتی نمی‌کند؛ اینها خیلی به نظر من نکات مهمّی است. (۹۳/۳/۲۶)

۲۱. امروز وقتی ما نگاه می‌کنیم، نام زنان ما بر تارک کتابهای متعدّدی - کتابهای علمی، کتابهای پژوهشی، کتابهای تاریخی، کتابهای ادبی، کتابهای سیاسی، کتابهای هنری - گذاشته شده؛ جزو برترین نوشته‌ها و آثار مکتوب امروز نظام اسلامی - چه مقالات و چه کتابها - نوشته‌های بانوان ما است، که این واقعاً مایه‌ی افتخار است. در تاریخ ما بی‌سابقه است؛ ما دوره‌های گوناگون را دیدیم، آشنا هم بودیم با فضای فرهنگی کشور؛ ما هرگز این همه انسان برجسته‌ی در زمینه‌های مختلف - چه در مسائل حوزوی، چه در مسائل دانشگاهی - نداشتیم. در کنار اینها، بُروز و ظهور کاملاً برجسته‌ی هویت و شخصیت مستقلّ زن ایرانی، در عرصه‌ی مجاهدتها، از جمله در دفاع مقدّس و دنباله‌های آن تا امروز؛ این همه همسران شهداء، همسران جانبازان، مادران شهیدان، بازماندگان برجسته‌ی کسانی که رفتند جانشان را در راه خدا دادند و اینها با اراده‌ی محکم، عزم راسخ و با صبر، هر انسانی را در مقابل خودشان خاشع و خاضع می‌کنند. بنده که حقیقتاً هروقت با این زنان برجسته مواجه می‌شوم، در مقابل آنها احساس خضوع می‌کنم. بنده زیاد برخورد می‌کنم با مادران شهیدان، با همسران شهیدان، با همسران جانبازان: این بانوی فداکاری که یک عمر زندگی خودش را می‌گذارد برای مدیریت کردن و بهبود بخشیدن به زندگی یک معلول و جانباز، برای خاطر خدا؛ این چیز کوچکی نیست، اینها به زبان آسان است. آن مادری که دو فرزند، سه فرزند، چهار فرزند را در راه خدا داده و همچنان محکم ایستاده، به ما سفارش می‌کند که بایستید؛ محکم باشید! انسان واقعاً در مقابل این همه عظمت احساس خشوع می‌کند. اینها واقعیت‌های زنانه‌ی جامعه‌ی ما است که بسیار افتخارآمیز و مهم است. خب بحمدالله این، آن بخش روشن و درخشان مسئله‌ی زن در کشور [است]. (۹۳/۱/۳۰)

۲۲. بزرگداشت شهیدان و تکریم نام آن بزرگمردان، بیش از خود آنان، ملتی را که این گوهرهای ناب را در درون خود پرورانده است، سرافراز می‌سازد. ما با این تکریم، منتی بر آنان نداریم؛ آنانند که با درخشش خود، ما را سرافراز و درخشان کردند و بر ما منت نهادند. ملت ایران با فداکاری شهیدانش و با صبر و پایداری آزادگان و جانبازانش، و با گذشت و بزرگواری خاندانهای آنان، توانست خود را به قله‌های عزّت برساند و راه روشن خود به سوی آینده را بگشاید. سلام خداوند و فرشتگان و پاکان عالم بر شهیدان و جانبازان و آزادگان و خانواده‌های صبور و فداکار آنان. (۹۲/۷/۴)

۲۳. زنان فعال در جبهه‌ی انقلاب، یک روزی نقش‌آفرینی برجسته‌ای کردند - هم اندکی پیش از پیروزی انقلاب، هم در اوائل انقلاب، هم در دوران جنگ تحمیلی - و از خودشان حضور نمایانی نشان دادند؛ نگذارید حضور نمایان زنان فعال در جبهه‌ی انقلاب کم‌رنگ بشود. دیگران در مواجهه‌ی با انقلاب و معارضه‌ی با انقلاب سعی می‌کنند از عنصر زن و زنان کارآمد استفاده کنند؛ جبهه‌ی انقلاب، زنان کارآمد و فعال و زبان‌آور و نویسنده و عالم و دانشمند بمراتب بیشتر دارد؛ خانمهایی که اهل اقدامند، اهل فکرند، اهل نگارش و نویسندگی اند، اهل سخن گفتند، اهل فکر دادن اند، صحنه‌ی انقلاب و دفاع از انقلاب را خالی نگذارند. (۹۲/۲/۲۱)

۲۴. زن مسلمان ایرانی تاریخ جدیدی را پیش چشم زنان جهان گشود و ثابت کرد که می‌توان زن بود، عقیف بود، محجبه و شریف بود و درعین حال، در متن و مرکز بود. می‌توان سنگر خانواده را پاکیزه نگاه‌داشت و در عرصه‌ی سیاسی و اجتماعی نیز سنگرسازی‌های جدید کرد و فتوحات بزرگ به ارمغان آورد. زنانی که اوج احساس و لطف و رحمت زنانه را با روح جهاد و شهادت و مقاومت درآمیختند و مردانه‌ترین میدان‌ها را با شجاعت و اخلاص و فداکاری خود فتح کردند. (کنگره هفت هزار زن شهید کشور، ۹۱/۱۲/۱۶)

۲۵. در انقلاب اسلامی و در دفاع مقدس، زنانی ظهور کردند که می‌توانند تعریف زن و حضور او در ساحت رشد و تهذیب خویش، و در ساحت حفظ خانه‌ی سالم و خانواده‌ی متعادل، و در ساحت ولایت اجتماعی و جهاد امر به معروف و نهی از منکر، و جهاد اجتماعی را جهانی کنند و بن‌بست‌های بزرگ را در هم بشکنند. (کنگره هفت هزار زن شهید کشور، ۹۱/۱۲/۱۶)

۲۶. شهیدان خود، تجسم شگفتی‌ها و زیبایی‌های دوران جهاد فی‌سبیل‌الله‌اند. راز بزرگ پیروزی در همه‌ی میدان‌ها، از خودگذشتگی است و انسان‌های از خود گذشته و فداکارند که ملت‌های خود را به اوج شکوه و عظمت می‌رسانند. ره‌اشدن از تعلقات حقیر مادی است که چنین انسان‌هایی را به آن‌چنان توانایی شگفت‌انگیز می‌رساند و قدرت فرامادی به آنان می‌بخشد. شهیدان عزیز ما و خانواده‌های صبور و بزرگواران آنان که برای خدا از نفیس‌ترین داشته‌های عالم مادی چشم پوشیدند، در صفوف مقدم چنین انسان‌هایی قرار دارند. (۹۱/۷/۶)

۲۷. اجر آزادگان یک طرف، اجر خانواده‌ها - همسران، فرزندان، پدرها، مادرها، نزدیکان - یک طرف. ما گاهی که توفیق پیدا می‌کردیم در خانه‌ی شهیدی با پدر و مادر یا کسان اسیری ملاقات کنیم، انسان می‌فهمید که این خانواده‌ی اسیر چه حالی دارند، چه احساسی دارند؛ احساس آنها سخت‌تر و تلخ‌تر از احساس خانواده‌ی شهید بود. برادر یک اسیر مفقودالثری به من گفت: شما دیدید که خانواده‌هایی که یک جوانی در جبهه دارند، شب عملیات چه حالی دارند؟ راست می‌گفت دیگر؛ شب عملیات که می‌شد و همه می‌فهمیدند امشب عملیات است، آن خانواده‌هایی که یک جوانی در جبهه داشتند، دلشان متلاطم بود. این برادر آن مفقودالثر به من گفت که برای ما هر شب، شب عملیات است؛ هر شب دلمان متلاطم است که او در چه حالی است، در چه وضعی است و امروز چه خواهد شد. این سختی‌هایی است که خانواده‌ها تحمل کردند؛ لذا اجر آنها هم خیلی والا و بلند است. (۹۱/۵/۲۵)

۲۸. شهداء حقیقتاً انوار تابناکی هستند که جامعه را، آینده را، تاریخ را روشن می‌کنند. خانواده‌های آنها هم صبر کردند؛ صبر بر مجاهدت آنها، صبر بر رفتن آنها به سوی میدان‌های خطر. به زبان آسان می‌آید: خانمی که می‌بیند شوهرش دارد می‌رود طرف میدانی که این میدان، خطری است و او تحمل می‌کند، کار او پرارزش است، کار این خانم هم پرارزش؛ بعد هم که او به شهادت می‌رسد، این شهادت را هم تحمل می‌کند، صبر می‌کند. و من عرض بکنم اگر تحمل خانواده‌های شهداء نبود، جریان شهادت با این شکفتگی و نشاط در جامعه‌ی ما مواجه نمی‌شد و تلقی نمی‌شد. این خانواده‌های شهداء هستند که این منت بزرگ را بر سر جامعه‌ی ما دارند که شهادت این قدر شیرین است در چشمها. به هر حال، احترام و سلام و تکریم ما نثار آنها باد. (۹۱/۶/۲۸)

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»

به نام خداوند جان و خرد، نقش ممتاز زنان در دفاع مقدس در کلام معظم رهبری(ا)، « دوره آموزشی مدرسه عشق - سطح یک»، حوزه بسیج، ویرایش دوم، شهریور ۹۹

منبع:

1- KHAMENEI.IR

تهیه کننده: حوزه بسیج شرکت ملی پالایش و پخش « با آرزوی بهترین ها » « ویرایش دوم، شهریور ۱۳۹۹ »